

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Տապանագիր

Կանգնի՛ր, ո՛վ անցորդ,
Դու այս շիրմի մոտ
Եվ հանգի՛ստ կարդա քա՛ջ նահատակին,
Որ կովի դաշտում
Սուր ու զենք ձեռքում.
Չոհ բերեց կյանքը յուր ազգի փառքին:

Բայց կարեկցության
Ո՛չ լաց, ո՛չ կական
Թո՛ղ չըպդտորե՛ն քո սիրտն ու հոգին,
Նա լալ չէր սիրում,
Կովի փոթորկում
Նահատակն ընկա՛վ ժըպիտը դեմքին...